

SLŬJBA SFÂNTŬLVI
SFINTŢŢŬLVI HŬCENIC
HODEST

PATRIARHŬL IERYSALIMŬLVI,
FĂCĂTORŬL DE MINŬNI.

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile
Sfântului pe 4,

Glasul 1

Podobie: Ceea ce ești bucuria:

Ca pe un mare purtător de
nevointă, știindu-te pe
tine Părinte, și
dumnezeiesc Ierarh al
Sfântului Sion, după
datorie cu credință săvârșim a ta
prăznuire: Pentru aceea, nu înceta
rugându-te pentru noi care cinstim
aceasta, Modeste.

Tu ești bucuria îngerilor, slava
Arhiereilor, și mărirea Mu-
cenicilor, Modest de trei ori
fericite. Pentru aceea, pe cei ce
cinstesc și săvârșesc cu cântări a ta
nevointă și pomenire, de toată
boala izbăvește-i.

Pe cei ce cu credință se adună la
Biserica ta cea sfântă, și cu cântări
de toată noaptea săvârșesc
pomenirea ta, mai presus de
primejdii cu rugăciunile tale cele
către Dumnezeu arată-i, podoaba
Ierarhilor și a Mucenicilor, Modest
vrednicule de minune.

Frumuseților celor cerești
oglundindu-le, cele de pe pământ
curgătoare întru nimic le-ai socotit.
Drept aceea, cu bucurie te-ai
ridicat, unde Lumina cea în trei
Sori este, și ai luat răsplătirile
durerilor.

Slavă..., **Glasul al 2-lea**

Pe luminătorul cel de
Dumnezeu strălucit, pe sfeșnicul
lumii, și pe întâiul stătător al
Ierusalimului cel prea mare, pe
Modest să-l laudăm, căci împreună
cu îngerii se bucură, luând cununa
nesticăciunii de la singur

Dumnezeu, și se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum...,

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

LĂ STIHODVĂ

Stihurile, Glasul al 2-lea,

Podobie: Casa Efratului...

Cu ungere sfințită, și cu sânge sfânt, ai întărit Credința Domnului cea pravoslavnică, întru tot lăudate Modeste.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui. (Ps. 115: 6)*

Păstor și locuitor al Ierusalimului celui de sus, și al celui de jos, cu razele vieții tale, Modest te-ai arătat.

Stih: *Preoții Tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate și Cuvioșii Tăi cu bucurie se vor bucura. (Ps. 131, 16)*

Izbăvește-ne de primejdii cumplite, pe noi pe toți Modeste, rugămu-ne, ca un prea ales apărător al nostru, și păzitor cu priveghere.

Slavă..., același glas

Pe Cinstita Treime, pe Un Dumnezeu Singur, ai învățat a crede, și pentru Dânsul, Părinte, ai vărsat sângele tău.

Și acum..., a Născătoarei, însăși podobia

Casa Efratului, Cetate Sfântă, Slava Prorocilor, împodobește-ți casa, întru care Cel Dumnezeiesc Se naște.

TROPARUL

Glasul al 4-lea,

Petrecând înțelepte viața ta cu cuvioșie, te-ai împodobit cu veșmântul cel luminat al Arhieriei, sfințite nevoitorule Modest. Drept aceea, și nevoindu-te prea cu osârdie Părinte, acum, întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toți care te lăudăm pe tine.

Slavă... Și acum... a Născătoarei a glasului: *Taina cea din veac...*

Ectenia mică și Otpustul.

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit Bărbatul..., La Doamne strigat-am: Stihurile pe 8.

Glasul al 4-lea

Podobie. *Ca pre un viteaz:*

Adunarea preoților, ceata monahilor, veniți cu dumnezeiești cântări să laudăm pe Modest, sfințitul nevoitor, pe floarea firii, frumusețea credincioșilor, și pe stâlpul cel nemișcat al credinței, pe cel ce păzește de multe feluri de boli, și de multe scârbe pe toți oamenii și dobitoacele. *(De 2 ori).*

Întru glasuri să strigăm, întru cântări să laudăm astăzi, pe odorul cel cinstit al Dumnezeului nostru, pe îmbogățirea patriarhilor, lauda mucenicilor și împuținătorul patimilor, pe potrivnicul dracilor, și împreună vorbitorul cu sfinții îngeri, pe slava Sionului celui de sus și al celui de jos, pe Dumnezeiescul Modest. *(De 2 ori).*

Pe Păstorul cel prea ales, întărirea Bisericii, pe sfințitul Dumnezeiescul nevoitor Modest, cu cântări să-l laudăm, strigând cu veselie, Acoperământul nostru cel tare, nu trece cu vederea pe robii tăi, ci apucă înainte, a izbăvi de primejdii pe rugătorii tai, și de tot felul de dureri, pe cei ce săvârșesc pomenirea ta. *(De 2 ori).*

Întru ungerea preoților, și în sângele mucenicilor, prea desăvârșit te-ai arătat și te-ai adus pe tine

lui Dumnezeu ca o jertfă bine primită, pururea pomenite Modest, temeiul preoților și scăparea noastră, a celor ce săvârșim în tot anul, și cinstim cu dumnezeiești cântări cea strălucitoare și prea cinstită pomenirea ta. *(De 2 ori).*

Slavă... **Glasul al 2-lea**

Veniți toți iubitorii de mucenici, cu cântări să cinstim pe sfințitul mucenic al lui Hristos Modest, căci întru nimic socotind îngrozirile tiranilor, prin răbdare au luat cunună de la Hristos. Căruia și stându-I acum înaintea, se roagă neîncetat, pentru cei ce cu credință și cu dragoste, săvârșesc nevoința lui cea sfântă și cu totul cinstită.

Și acum... **a Născătoarei:**

Trecut-au umbra Legii, și Darul au venit, că precum Rugul n-a ars fiind aprins, așa fecioară ai născut, și fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății, în locul lui Moisi, Hristos, Mântuirea sufletelor noastre.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

*Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:*

(4: 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească într-o odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea minții lui, sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

*Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:*

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Păruțu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfârșământ, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri

vor fi dăruiti, că Dumnezeu i-a ispitit pe dâșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dâșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din Poorocia lui Isaia, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii ? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică : «Adevărat! Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «și Sluga pe care am ales-o. Ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit. Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

LA LITIE

Stihirile, Glasul 1

Sfîințe Mucenice Modest slăvite, de dragostea lui Hristos n-au putut să te despartă pe tine, nici focul, nici bătaile, nici sabia, ci cu bărbăție în mijlocul locului de nevoie ai răsturnat cinstirile idolilor, înțelepturile de Dumnezeu. Deci nu înceta cu osârdie rugându-te pentru sufletele noastre.

Cu dureri mucenicești înfrumusețându-te, și cu ungere Arhierescă ungându-te, te-ai arătat sălaș Treimii celei mai presus de Lumină. Pentru care și sângele Tău cu osârdie l-ai vărsat, Modest prea lăudate: Pentru aceea, ca cel ce ai luat de la dânsa cunună neveșejită întreit împletită, și ai îndrăzneală, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim pomenirea ta cea de-a pururea cinstită.

Glasul al 4-lea:

Viață îngerească pe pământ arătând, sfîințe Mucenice Modest: Cu alegere dumnezeiască ți s-a încredințat toiagul cel păstoresc, și pe scaunul arhieresc șezând, cu faptele tale cele îndumnezeite ai slăvit pe Domnul. Pentru aceea, ajungând la staulul ceresc, unde este cel întâi Păstor și marele Arhieru, neîncetat laudă înălțîndu-I, solește lăudătorilor tăi

pace și izbăvire de primejdii cu rugăciunile tale.

Glasul al 6-lea:

Cu puterea Sfîntului Duh, Sfîințe Mucenice Modest, sufletul tău întraripându-se, fără primejdie a trecut prin furtuna cea cumplită a chinurilor, și cu bucurie a ajuns la limanurile cerești. Drept aceea, stînd înaintea Scaunului Stăpînului, roagă-te pentru noi, cei ce din dor săvârșim pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să ne izbăvim de durerile trupești, și să ne învrednicim slavei celei de sus, cu bine primite rugăciunile tale.

Slavă... Glasul al 5-lea:

Pomenirea ta cea prealuminată astăzi a răsărit, Modest, ca soarele marginilor lumii, și neîncetat revarsă vindecări, bolile depărtînd de la oameni, și patimile dobitoacelor vindecînd. Deci roagă-te pururea ca un doctor, care stai lângă Scaunul lui Hristos Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum... a Născătoarei:

Fericimu-te, de Dumnezeu Născătoare fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, pe tine cetatea cea neclătinată, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAŢNĂ

Stihurile, glasul al 2-lea,

Podobie: Când de pre lemn...

Vas de alegere mai înainte văzându-te pe tine fericite, cel ce cercă inimile şi vede cele ascunse, Păstor vrednic te-au pus Sfântului Sion. Pe care prea cu înţelepciune l-au adăpat cu dumnezeieşti învăţături, şi rod de mântuire l-ai adus al Credinţei cu adevărat Modest, şi cu sângele tău sfârşitul ai pecetluit, de Dumnezeu înţeleptite, cu osârdie.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi. (Ps. 91: 12)

Veniţi mulţimea preoţilor şi adunarea arhierilor, temeiul patriarhilor, cu cântări să cinstim pe ierarhul lui Hristos. Cea ce înşelăciunea a călcat, şi cununa biruinţei cea nestricată a luat de la Hristos Dumnezeu, lângă Scaunul Căruia stând acum, dă tuturor cu îndestulare tămăduiri, şi izbăvire de greşale.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuviosii Tăi cu bucurie se vor bucura. (Ps. 131, 16)

Lăcaş Sfântului Duh te-ai săvârşit pe tine, de trei ori fericite, curăţindu-ţi sufletul, şi cu dumnezeiasca ungere arhieru făcându-te, şi povăţuitor norodului, slăvite, celor ce

săvârşesc Dumnezeiasca ta nevoie, cere-le, prea fericite a li se da slobozire de cele rele, şi iertarea păcatelor, cu rugăciunile tale.

Slavă... glasul al 3-lea:

Ăstăzi a răsărit pomenirea ta cea luminoasă, prea slăvite Modeste, sfinţite Mucenice, luminând cugetele celor credincioşi cu strălucirile minunilor tale, şi adunându-le întru preacinstită Biserica Ta, ne rugăm strigând: Cu ale tale rugăciuni, dezleagă primejdiile greşalelor, celor ce te laudă pe tine, prealăudate, cu dragoste.

Şi acum... A Născătoarei:

Fără de sămânţă din dumnezeiescul Duh, şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce este din Tatăl fără mamă mai înainte de veci, şi pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trup L-ai născut, şi Prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta, nu înceta a-L ruga, să se izbăvească din primejdii sufletele noastre.

Acum slobozeşte..., şi celelalte...

La binecuvântarea pâinilor, se cântă troparul sfântului Modest (de două ori) şi al Născătoarei (o dată).

TROPARUL,**Glasul al 4-lea,**

Petrecând înțelepte viața ta cu cuvioșie, te-ai împodobit cu veșmântul cel luminat al Arhieriei, sfințite nevoitorule Modest. Drept aceea, și nevoindu-te prea cu osârdie Părinte, acum, întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toți care te lăudăm pe tine.

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Ierarhului (de două ori), Slavă..., Și acum..., a Născătoarei Învierii.

După Catisma întâi, Sedealna,**Glasul al 4-lea****Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce.**

Cu totul iubind pe Mântuitorul tău, pe Cela ce pentru tine a fost întins pe Lemn, ai suferit cu răbdare, puternice, pe cei

ce te munceau, cu înțelepciunea bătând înșelăciunea cea rău învechită: Drept aceea, și El te slăvește pe tine, Modest, în Cer și pe pământ după vrednicie, pentru care și acoperi pe cei ce te prăznuiesc pe tine.

Slavă: aceeași,**Și acum: a Născătoarei:**

Nu vom tăcea nici odinioară, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale, noi nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea primejdii? Și cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

După Catisma a doua, Sedealna, Glasul 1**Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule.**

Însăimântează toată mintea, minunea Mucenicilor, cum au putut cu trupul, a suferi patimi înfricoșate, iar tu întărindu-te întru toate, ai strălucit ca un fără de trup, cu adevărat Modeste, luând putere dintru înălțime a te slăvi mai presus de muncile cele prea iuți, pentru aceea te slăvim.

Slavă: aceeași,**Și acum: a Născătoarei:**

Marie, ceea ce ești cinstit sălaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei

căzuți în prăpastia cumpetei deznădăjduiri și a greșalelor, și a necazurilor, că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutătoare, și folositoare tare, și mântuiești pe robii tăi.

Polieleu Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1: *Pus-ai trupurile robilor Tăi mâncare păsărilor cerului. (Ps.78.2)*

Mărimu-te pe tine, sfinte Ierarhe Modest, și cinstim sfântă pomenirea ta, că te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeuul nostru.

Stih.2: *Lămuritu-ne-ai pe noi precum se lămurește argintul. (Ps. 6, 9)*

Stih.3: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă. (Ps 65, 11)*

Stih.4: *Pentru aceasta nu ne vom teme, când se va cutremura pământul. (Ps. 4, 2)*

Veniți, toți credincioșii, să-l lăudăm pe nevoitorul Modest, lauda Ierusalimului.

Stih.5: *Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile lor i-a izbăvit. (Ps. 3, 16)*

Stih.6: *Sfinților care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dâșii. (Psalm15, 3)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! (de trei ori)

Sedelnele după polieleu; Glasul al 3-lea

Toată Biserica ai veselit cu preoția, și cu sângele tău: Că în Ierusalim s-a dat ție ungere, și într-însul ai vărsat sângele tău: Părtașule cu Pavel, roagă pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă: **aceeași,**

Și acum: **a Născătoarei:**

De dumnezeiasca fire nu S-a despărțit, trup făcându-Se în pân-tecele tău, ci a rămas Dumnezeu întrupat, Cea ce după Naștere și mai-înainte de Naștere te-a păzit pe tine, Maică fecioară, cu totul fără prihană, singur Domnul: Căruia cu dinadinsul roagă-te să ne dăruiască nouă mare milă.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL, Glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți. (Ps. 91: 12)

Stih: Fiind sădit în casa Domnului în curțile casei Domnului va înflori. (Ps. 91: 13)

Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan (X, 9-16):
Zis-a Domnul: Eu sunt ușa:.....
(Caută la Evanghelia a doua din Duminica a doua a Postului Mare).

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile sfântului ierarh Modest, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Și idiomela, glasului al 6-lea:

Cu puterea Sfântului Duh, Sfințite Mucenice Modest, sufletul tău întraripându-se, fără primejdie a trecut prin furtuna cea cumplită a chinurilor, și cu bucurie

a ajuns la limanurile cerești. Drept aceea, stând înaintea Scaunului Stăpânului, roagă-te pentru noi, cei ce din dor săvârșim pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să ne izbăvim de durerile trupești, și să ne învrednicim slavei celei de sus, cu bine primite rugăciunile tale.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului cu irmosul pe 6 și Canonul Sfântului, pe 6:

Cântarea 1,
Glasul al 8-lea:
Irmosul:

«**A**pa trecând-o ca pe uscat și
«din răutatea egiptenilor
«scăpând israeliteanul, striga:
«Izbăvitorului și Dumnezeului
«nostru să-I cântăm.»

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe necazuri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând, acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Canonul Sfântului Ierarh

Glasul al 6-lea.

Irmos: *Cu valul mării...*

Cu gură de tină, și cu limbă de țărână, pe tine cel întocmai cu îngerii a te lăuda îndrăznind eu Modeste, rogu-te pe tine, ca prin rugăciunile tale luminează din Cer strălucind, să lumineze mintea și inima mea.

Materia cea stricăcioasă și slava cea curgătoare și toată lumea, și pe țiitorul lumii trecându-le, în locul tuturor, pe Hristos ai câștigat Modeste: Cu a căruia dragoste rănindu-te, te-ai nevoit foarte tare.

Slavă...

Mare în semne te-ai arătat, mult în minuni și vestit, cu singură apa stropind, și tămăduind pe oameni

împreună și dobitoacele cele ce bolesc ca un tot pătimator.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Vrând a mântui neamul omenesc, cel mai presus de bunătate, în pântecul Fecioarei celei neispitite de nuntă s-a sălășluit, și iată vine să Se nască. Acestuia să ne închinăm, că cu slavă S-au proslăvit.

Catavasiile Nașterii.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

«**D**oamne, Cel ce ai făcut cele
«de deasupra crugului ceresc și
«ai zidit Biserica, Tu pe mine
«mă întărește întru dragostea
«Ta; că Tu ești marginea
«doririlor și credincioșilor
«întărire, Unule Iubitorule de
«oameni.»

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul scârbelor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii ai născut,

cea ce ești de Dumnezeu fericită.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca una care ai născut pe Hristos Cel puternic întru tărie, una preacurată.

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpușinată și necheltuită, cea ce ești cu totul fără de prihană.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Pe Tine, Cela ce pe ape...*

Voind a te sui la înălțimea cea preamare a Sfințitei lucrări, noaptea ai ajuns la ușile Bisericii, și cu rugăciunea ta cea cu stăruință le-ai deschis pe ele, minunat făcându-te cu lucrarea aceasta.

Insu-te-au pe tine Duhul cel Sfânt, Dumnezeul tău, mai mult decât pe părtașii tăi, cu untdelemnul bucuriei, și cu mirul Dumnezeieștii ungeri, și s-a vărsat în buzele tale dar îmbelșugat.

Pe vrăjmașii cei nevăzuți, și pe balaurii cei gândiți cu puterea lui Hristos călcându-i; și pe împăratul

cel fără de rușine și sălbatic, cu Darul Crucii l-ai doborât, nevoindu-te foarte tare.

Slavă...

Ea să încapi toată strălucirea Sfintei Treimi, ai lucit mintea ta ca pe o oglindă, și sufletul ai luminat, Modest slăvite, cu lumina cea preacurată a faptelor bune.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Zămislirea fără patimă, primirea mai presus de cuvânt, a Nașterii tale, fecioară, au venit, că Taina cea vestită de Prooroci mai presus de fire, nouă s-a arătat Cuvântul lui Dumnezeu, fiind Dumnezeu.

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Nu lepăda, Stăpâne, până în sfârșit pe norodul Tău cel ce a greșit, și nu depărta mila și îndurările Tale de la noi, ci ca Cela ce ești adâncul îndurărilor și noianul milostivirii, primește rugăciunile noastre, și ne izbăvește pe noi de mânia și nevoia ce ne-au cuprins, pentru rugăciunile celui dintru sfinți Părintelui nostru Modest, ca cela ce însuți ești lesne iertător și milostiv.

Sedeauna Sfântului,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrad ne întâmpină...*

Viața ta luminând, cu frumusețile bunătăților, te-ai vestit

păstor și Ierarh cinstit, preaslăvite Modest, cu sângele muceniei și pe tine făcându-te ca un finic, te-ai mutat sus, către cetele celor fără de trupuri, împreună cu care roagă, părinte, pe Hristos, pentru noi. *(De 2 ori).*

Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei:**

Degrabă primește Stăpână rugăciunile noastre, și le du Fiului tău și Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană, dezleagă întâmplările celor ce aleargă la tine, împrăștie cursele și îndrăznirile celor ce acum se întrarmează împotriva robilor tăi, Fecioară.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

«**Ă**m auzit, Doamne, taina
«rânduiei Tale, am înțeles
«lucrurile Tale și am preaslăvit
«Dumnezeirea Ta.»»

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul-Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Îndulcindu-ne, preacurată, cu harurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Dumnezeiască deșertarea Ta cea pe Cruce...*

Cel ce stai înaintea lui Dumnezeu, cu mintea întru cei de sus, și împreună cu îngerii, cânti lui cântarea cea întreită, și pe scaunul cel sfințit al preoților L-ai lăudat pe El pe pământ.

Cu toiagul cel de foc al dogmelor tale, înșelăciunea idolilor ai tăiat Ierarhe, ca și Moise văzătorul de Dumnezeu, Marea Roșie ce se învăluia.

Slavă...

Slăvite Modest, tâlcuitor, sfințit propovăduitor și înțelept descoperitor Scripturilor, te pune pe tine Duhul cel sfânt, pe acestea descoperindu-le norodului întru pricepere și Dar.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Cu mare glas mai înainte se vestește așteptarea neamurilor și mântuirea lumii, Nașterea ta cea

mai presus de fire, Curată fără prihană, pe care laudând-o toată lumea mai înainte prăznuiește cu bucurie.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

«**L**uminează-ne pe noi,
«Doamne, cu poruncile Tale și
«cu brațul Tău cel înalt; pacea
«Ta dă-o nouă, Iubitorule de
«oameni.»»

Impie, Preacurată, de veselie
viața mea, dăruindu-mi bucuria
ta cea nestricată, ceea ce ai
născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi,
Născătoare de Dumnezeu,
curată, ceea ce ai născut
Izbăvirea cea veșnică și Pacea
care covârșește toată mintea.

Risipește negura greșelilor
mele, dumnezeiască mireasă, cu
strălucirea luminii tale, ceea ce
ai născut Lumina cea
dumnezeiască și veșnică.

Tămăduiește, curată,
neputința sufletului meu,
învrednicindu-mă cercetării
tale, și sănătate, cu rugăciunile
tale, dăruiește-mi.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: Arătarea cea Dumnezeiască...

Cela ce mai-înainte de naștere a
știu curățenia și sfințenia sufletului
tău și mai-înainte de a te zidi în
pântece, sfințindu-te pe tine Sfinte
Modest, ca pe alt Ieremia Prorocul.
Te pune pe tine luminat, înainte
păstor cu priveghere și cu adevărat
păzitor Sionului.

Lumina cea mai-înainte de veci
te-a înălțat pe tine, Modest, pe
sfeșnicul cel înalt al Arhieriei.
Lumină mare fiind, ca prin tine să
vadă cei necunoscători lumina
cunoștinței, și zarea întoarcerii de
la idoli, înțelepte.

Slavă...

Legilor lui Hristos urmând, pe
cea neputincioasă cu împreună
pătimire ei ai cercetat-o, și pe cea
rătăcită o ai întors, pe cea bolnavă
o ai vindecat, fericite Modest, și pe
cea deznădăjduită iarăși ai ridicat-
o și o ai îndreptat, ca un adevărat și
bun păstor fiind, iar nu năimit.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Cu sfântul Duh mai înainte
arătând Isaia zămisirea Ta cea din
noi fără patimă, ai strigat Doamne,
priveghind la Legea Darului:
Fecioara vine să nască fără
sămânță, pe Cel din neamul lui
Avraam, și din seminția Iudei după
trup.

Cântarea a 6-a:*Irmosul:*

«**R**ugăciunea mea voi vărsa
 «către Domnul și Lui voi spune
 «necazurile mele; că s-a umplut
 «sufletul meu de răutăți și viața
 «mea s-a apropiat de iad, și ca
 «Iona mă rog: Dumnezeu, din
 «stricăciune scoate-mă.»»

Cum a mântuit de moarte și
 de putrejune firea mea care era
 ținută de moarte și de putrejune,
 pe Sine Însuși dându-Se spre
 moarte, Fecioară, roagă-te
 Fiului și Dumnezeului tău, să mă
 izbăvească și de răutățile
 vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și
 păzitoare prea tare vieții mele,
 Fecioară, care risipești
 tulburarea năpastelor și
 izgonești asupririle diavolilor;
 de aceea mă rog totdeauna:
 Izbăvește-mă de stricăciunea
 chinurilor mele.

Pe tine, Fecioară, te-am
 dobândit ca un zid de scăpare și
 sufletelor mântuire desăvârșită
 și desfătare întru necazuri; de
 lumina ta pururea ne bucurăm,
 o, stăpână; și acum ne izbăvește
 din nevoi și din chinuri.

Ăcum zac în patul durerilor și
 nu este tămăduire trupului meu;

ci mă rog ție, celei bune, care ai
 născut pe Dumnezeu,
 Mântuitorul lumii și
 tămăduitorul bolilor, ridică-mă
 din stricăciunea durerilor.

Canonul Sfântului Ierarh*Irmos: Marea vieții văzându-o...*

Cu curgerile sângiurilor tale,
 încuind apele cele turburi ale
 necredinței, te-ai arătat ca un râu,
 adăpând Cetele cele binecinsti-
 toare ale credincioșilor, Ierarhe
 Mucenice Modeste.

Cu puterea Duhului
 îngrădindu-ți sufletul, ai doborât
 cu răbdarea chinurilor, pe
 duhurile răutății, și ai luat de la
 Dumnezeu cununa biruinței,
 sfințite nevoitorule.

Slavă...

Petrecerea ta este cinstită, viața
 plăcută lui Dumnezeu, și moartea
 sfințită, proslăvită înaintea lui
 Dumnezeu, de trei ori fericite
 Modest, întărirea și lauda
 preoților.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Rădăcina lui Iesei a odrăslit și
 dintr-însa Dumnezeuul nostru, cel
 ce mai-nainte a venit, nădejdea
 neamurilor, odihna și cinstea,
 precum de demult mai-nainte au
 spus Isaia, cu îndumnezeire
 luminându-se.

CONDACUL, glasul al 3-lea:**Podobie:** *Fecioara astăzi...*

Hoștenitor bunătăților lui Iacov, fratelui Domnului, precum și Scaunului și sfârșitului lui, știind-te pe tine fericite, încununăm Dumnezeiescul tău creștet strigând: Nu trece cu vederea pe rugătorii tăi, cei ce săvârșesc pomenirea ta, lauda preoților Modeste.

ICOS

Veniți toți credincioșii întru cântări de laude să laudăm pe Modest, cel ce este lauda cea prea luminată a Preoților și slava cea prea luminată și desfătă a Mucenicilor, căci pe vrăjmașul Veliar biruindu-l în nevoițe cinstite, rouează nouă celor ce săvârșim pomenirea lui cea prea strălucită, în locul sângiurilor, a Sfințitelor tămăduiri râuri nedeșertate, și strigăm către dânsul, cu cuviincioasă osârdie și credință: Bucură-te, Modeste, lauda Preoților și a Mucenicilor.

SINAXAR

În această lună, în ziua a optsprezecea, se face pomenirea nevoițelor și minunilor Sfântului Sfințit Mucenic Modest, Patriarhul Ierusalimului.

Ăcest om minunat al lui Dumnezeu, sa născut și a mărturisit în vremea

necredincioșilor închinători de idoli. Și tânăr fiind cu vârsta a fost păstor dobitoacelor.

Iară după vremea aceea, săvârșindu-se din viață Patriarhul Ierusalimului, dumnezeiescul Platon, s-au adunat în biserică tot norodul și încuind ușile bisericii și pecetluindu-le bine, așteptau pe afară, pe care Arhiereu și păstor le va trimite Dumnezeu, căci un obicei bun ca acesta avea, când voia să-și hirotonească Arhiereu, care ar fi putut să deschidă ușile bisericii prin rugăciune, pe acela îndată ca pe vrednic îl hirotonea. Deci atunci ca din dumnezeiescul dar povățuit fiind Sfântul Modest, a ajuns la ușile bisericii și îndată prin rugăciune, ușile s-au deschis și dumnezeiescul Modest a fost pus Arhiereu lui Dumnezeu pentru râvna cea cu nerăutate și dragostea și curăția care avea către Dumnezeu.

Și se ruga lui Dumnezeu în toate zilele ca să i se dea vreun dar spre folos. Deci Dumnezeu a dăruit robului său puterea prea bogată spre a vindeca dobitoacele și ascultați din început mulțimea minunilor lui.

Un bărbat zidar cu meșteșugul, în vremea secerii înjugându-și boii, și punând greutate în trăsură, se ducea la aria sa, iar diavolul cel pizmătăreț, vrând a pune în osteneală pe robul lui Dumnezeu Modest, tulburând boii în drum i-a aruncat la pământ ca pe niște morți și nemișcați. Deci omul plângând striga: Dumnezeule, pentru rugăciunile Sfântului Modest, ajută boilor mei, iar Sfântul Modest, cunoscând cu duhul vătămarea satanei, a ajuns degrab și prin

rugăciune a ridicat boii și s-a dus. Și mergând puțin mai înainte, a căzut și al doilea, iară Sfântul cunoscând cu duhul atuncea, s-a întors degrabă înapoi și iară a ridicat boii și a legat la jug brâul pe care îl purta zicând omului: Mergi frate și mai mult nu te teme. N-a răbdat aceasta vicleanul, ci legătura jugului socotind-o legătură și împiedicare lucrării lui celei rele, striga împotriva Sfântului zicând: Mă nedreptățești Modeste, căci al meu este omul acesta și toată osteneala lui, pentru că și câte îmi plac mie mi-a făcut. Și acum când ai venit tu spre ajutorul lui, eu m-am defăimat, căci crezând ție s-a lepădat de mine și s-a arătat nemulțumitor la câte l-am ajutat de multe ori când m-a chemat. Iară Sfântul Modest l-a blestemat zicând: Fugi diavole de la om, că locul tău și locașul tău este întunericul cel mai de afară și îndată prin blestemul dreptului s-a făcut nevăzut diavolul de la om, cu atâtea semne și minuni a proslăvit Dumnezeu pe Sfântul, încât l-au făcut minunat și dorit la toți care locuiau în sfânta cetate a Ierusalimului. Deci trecând odată Sfântul prin cetate, a aflat un om sărac într-un loc, căruia i-a pierit un vițel bun ce avea. Deci se mârșea fără mângâiere și plângea, pe care văzându-l Sfântul i s-a făcut milă și prin rugăciune i-a înviat vițelul și unii ziceau, aceea care erau în adevăr, cum că Arhiereul nostru este Sfânt, alții ziceau: Nu, ci este vrăjitor și prin vrăjile lui isprăvește acestea, sau poate este ucenicul vreunui doctor iscusit. Iară cum că s-ar fi dat

acest dar de la Dumnezeu niciodată nu o vom crede, aceasta adică ziceau cei mai proști și nesocotiți, iar cei înțelepți ziceau: Că dacă acesta nu ar fi fost binecredincios, nu ar fi deschis biserica printr-însul, căroră iarăși cei ce se împotriveau le ziceau împotriva: Că dacă precum ziceți omul acesta este drept, să vină împreună cu noi acolo unde locuiește balaurul cel foarte mare și dacă prin rugăciuni îl va ucide, vom crede cum că de la Dumnezeu a luat darul de a face asemenea minuni, iară Sfântul auzind pricirea norodului îndată au mers la locul acela și atâta l-a proslăvit Dumnezeu, încât tot locul se clătea și se cutremura prin rugăciunea lui.

Deci stând tot norodul și privind, el au ridicat toiagul său și îndată a omorât șarpele și s-au cutremurat cei de față și îndată au crezut în numele Domnului nostru Iisus Hristos și toți au propovăduit ca fiind mare, pe robul Lui, Modest. Vestea aceasta a ajuns și până la auzul împăratului, care cu toate că era necredincios și se sârșuia foarte mult a face rău creștinilor, atuncea nu numai că s-a mâniat și s-a și înspăimântat și s-a minunat de Sfântul, căci știe și vrăjmașul a se minuna de fapta bună a bărbatului, care atunci a pătimit și împăratul, măcar că mai în urmă din îndemnarea satanei avea să-l muncească, pentru ca să-l arate Mucenic lui Hristos. Și auzind norodul cum că împăratul n-a făcut rău dreptului, lăudau cu îndrăzneală și-L slăveau pe Dumnezeu cel Preaînalt.

Auziți dar și altă minune: O femeie văduvă având cinci perechi de boi, le-a venit o boală rea și mare și fiind femeia văduvă încă și săracă și neavând chiverniseală se scârbea și se tânguia fără mângâiere, deci alerga la biserici și se ruga tuturor sfinților să-i ajute la primejdia ei. Și neaflând ajutor, a alergat la sfinții cei fără de arginți Cozma și Damian zicând: Sfinților ai lui Dumnezeu miluiți-mă pe mine păătoasa căci pentru păcatele mele se primejduiesc boii mei ca să piară. Deci i s-a arătat în somn Sfântul Cozma și i-au zis: O femeie, nu s-a dat nouă aceasta a vindeca dobitoacele, căci acest dar s-a dăruit de la Dumnezeu lui Modest marelui Arhiereu al Ierusalimului, și dacă-i merge la dânsul va tămădui boii tăi. Și deșteptându-se ea din somn, îndată alergă căutând pe marele Modest. Și neaflându-l căci locuia departe de Ierusalim, se ruga cu călduroasă credință a i se arăta doctorul. Deci într-una din nopți i s-au arătat în vederea ei marele Modest zicându-i: Pentru ce te tânguești foarte tare o femeie, eu sunt Modest pe carele cauți și auzind rugăciunea ta am venit pentru ca să vindec boii tăi. Ci ascultă-mă pe mine și îndată ce te vei scula, taie oarecare parte din uneltele cele de fier ce ai și luând bucățile du-te la oarecare loc ce se cheamă Laginas și acolo este Biserica Arhistrategului Mihail, dinaintea unghiului acelei Biserici locuiește un om cu numele Eustatie, care fiind meșter iscusit îți va face o Cruce pe care luând-o adu-o în casa ta și cheamă șapte preoți și să facă

priveghere în casa ta și dimineată să slujească Liturghie împreună și pe urmă să aprindă lumânări și luând preoții Crucea să o ungă cu untdelemn apoi din acel untdelemn să ungă boii și îndată cu Numele lui Hristos, prin chemarea mea va fugi boala de la dânsii. Acestea învățându-se femeia de la Sfântul, a făcut precum a învățat-o și s-au tămăduit boii ei, și lucrau fără împiedicare și toți au proslăvit pe Dumnezeu care a dat o putere ca aceasta robului său Modest. A încetat și s-a pierdut toată vătămarea elinilor și a vrăjitorilor, celor ce alergau la puterea Crucii celei minunate. Dar și acum care va prăznui cu credință pomenirea acestui Sfânt și va face Crucea după chipul mai înainte zis și va face în tot anul cele mai sus scrise, va fi păzită casa lui și toate dobitoacele nevătămate, prin Darul Domnului nostru Iisus Hristos, de toată lucrarea diavolească și vătămarea omenească. Pe vremea aceea când acest mare Ierarh Modest făcea asemenea preaslăvite minuni în Ierusalim, străbătând vestea lui pretutindenea, a ajuns iarăși și până la împăratul, iar acest fără de minte împărat auzind, a zis ostașilor: Până când să suferim vrăjile acestui om? Deci mergând căutați-l și aflându-l aduceți-l la mine și eu cu multe munci de multe feluri voi mustra vrăjile lui. Deci mergând ostașii au aflat pe Sfântul și prinzându-l îl duceau împăratului și pe drum l-a întâmpinat un preot și i-a zis rugându-l: Miluiește-mă părinte că

boii mei totdeauna pier. Iar Sfântul a zis: Mă vezi legat ducându-mă la munci și-mi cer ajutor, iar el iarăși se ruga. Deci făcându-i-se milă de dânsul i-a zis: Mergi și întru Numele Domnului nostru Iisus Hristos, fă Chipul Cinstitei Cruci și cheamă-L pe El și numele păcătosului Modest și va fi ajutorul și întărirea boilor tăi și eu merg să fiu omorât, iar tu dacă vei cinsti ziua săvârșirii mele, voi fi totdeauna împreună cu tine și voi chema pe Domnul spre ajutorul tău. Iară ostașii văzând că zăbovește la vorbă cu omul, l-au bătut zicând: Noi avem poruncă sa te ducem la împăratul, sârguiește-te dar, pentru ca să nu ne primejduim și noi pentru tine și ajungând la divanul împărătesc, împăratul a zis către Sfântul: De unde s-a dat ție acest dar? Nu-i destul că crezi în cel Răstignit ca într-un Dumnezeu, împreună cu cei de un gând cu tine, ci ai înșelat și toată cetatea și cred în tine ca într-un Dumnezeu. Iar Sfântul au zis: Rău meșteșugărețule și prea vicleanule om, mie nimenea nu mi s-a închinat ca unui Dumnezeu, ci mă cinstesc ca pe un rob al lui Dumnezeu pe mine, și să închină lui Dumnezeu celui Răstignit precum ai zis, pe care nu ești vrednic a-l cunoaște și tu. Împăratul a zis: și care cunoaște pe cel Răstignit că este Dumnezeu, fără numai tu și tovarășii tăi vrăjitorii? Și îndată a poruncit și l-au legat de asine foarte sălbatice și l-au lăsat să alerge pentru ca să se prăpădească trupul lui, tras fiind peste locul acela pietros și aspru, iară Sfântul îndată ce și-a întins mâinile

sale la asine, acelea au fugit și el s-a văzut dezlegat și nevătămat, dar împăratul cel nepriceput și acestea văzându-le nu pricepea ci zicea către Sfântul: Vrăjile tale au să omoare și pe asine, drept aceea și al doilea legându-i mâinile și picioarele, iarăși l-a legat de asine și cu mare silă le gonea, iară Mucenicul lui Hristos tras fiind zicea: Dumnezeu este cu noi și nimenea împotriva noastră. Și un păstor văzând pe Sfântul și cunoscând cine este a zis: Miluiește-mă părinte și dă-mi prin rugăciunile tale să câștig vițel. Deci Sfântul certând pe acele sălbatice asine le-a oprit îndată din alergarea lor și au poruncit păstorului și a venit aproape cu turma sa și l-a blagoslovit Sfântul zicând: Dumnezeu care a blagoslovit turmele dobitoacelor și a oilor lui Avraam, acesta să-ți dăruiască tot anul, doi vițeli, parte bărbătească și femeiască și văcarul dobândind cererea s-a dus bucurându-se, iar Mucenicul a certat pe asine și s-au întors la același loc unde a fost legat. Deci s-au mâniat împăratul cel mai necuvântător decât dobitoacele și mai sălbatic, cum de nu s-a omorât Sfântul și a rămas nevătămat, și a poruncit și i-au înfipt în picioarele lui cele mucenicești piroane ascuțite și din urmă îl alungau ostașii bătându-l până la trei stadii de loc, ci și această muncă a suferit Sfântul cu bărbăție. Iară tiranul biruit fiind, a poruncit și a întins pe fața pământului pirostriei de fier ascuțite și au zis ca să alerge Mucenicul deasupra acelor ca o stadie de loc, iar Hristos și atunci a

dăruit răbdare robului său și cu nimic nu s-a vătămat, deci slujitorii cei neîmblânziți ai neîmblânzitului tiran, ziceau între dâșii: Vedeți că nu putem să facem nimic rău, ci veniți să-l împrășcăm cu pietre, până vom acoperi cu pietre capul lui cel necunoscut. Și îndată azvârleau cu pietre într-însul, iar Sfântul răbdând să vadă o nelegiuire ca aceasta s-a întunecat. Iar Dumnezeu proslăvind pe robul său înturna înapoi pietrele care le aruncau ucigașii iudei. Și dreptul cu dumnezeiasca putere se arăta iarăși nevătămat, iar ei minunându-se ziceau: Negreșit, vrăjitor este, căci n-au ucis cu pietre și pe Ștefan acela, strămoșii noștri. Însă la acela nu s-a întâmplat nimic de acest fel, căci n-a fost vrăjitor precum acest rău urgisit. Și iarăși mirându-se s-au sfătuit cu împăratul și l-au pus într-un vas de aramă plin de plumb, apoi au aprins de jos un foc mare și l-au lăsat înăuntru șase zile și în urmă socotind nepricepuții cum că a murit au trimis pe unii dintre dâșii ca să piardă și oasele lui pentru ca să nu le găsească creștinii și să le cinstească, dar s-au înșelat nepricepuții, căci noaptea au răpit creștinii pe Mucenicul viu și-l aveau împreună cu dâșii. Deci cei trimiși, văzându-l viu și nevătămat, s-au spăimântat și luându-l l-au dus la împăratul, pe care văzându-l cumplitul acela și sălbaticul, îndată au poruncit și au proptit un stâlp și acolo înlăuntru au legat strâns mâinile Sfântului, apoi au turnat pe trupul cel gol, plumb clocotit și împrejurul lui au aprins foc mare,

iară fericitul Modest despre toate acestea a rămas nevătămat, avându-și scăparea pe Dumnezeu cel Preaînalt, pentru aceasta nici se atingea de trupul lui vreun rău sau vreo bătaie, căci îndată cuptorul s-a stins, stâlpul s-a sfărâmat, iar Mucenicul ridica mâinile la cer și mulțumea lui Dumnezeu, iar necredincioșii venind iarăși și văzând pe Mucenicul viu și rugându-se îi ziceau: Jertfește dumnezeilor Modeste pentru ca să te slobozești din munci. Iară nevoitorul lui Hristos a zis: Eu mă închin unuia Dumnezeu și Îl cinstesc. Atuncia iarăși au pus picioarele lui în lemn și iarăși îi turna plumb clocotit pe trupul lui, ci și atuncia se arată Sfântul nevătămat, iar necredincioșii aceia și îndrăciții, pricindu-se a birui bărbăția Sfântului (o ce cruzime și neomenie!) au uns capul cu smoală și cu untdelemn, apoi au aprins-o cu foc (cei cu adevărat vrednici focului celui veșnic). Și așa l-au lăsat să umble prin cetate. Deci pentru aceasta s-a mâniat tot orașul și au strigat împotriva împăratului. Iară împăratul auzind că s-a făcut tulburare, a poruncit și l-au adus iarăși la dânsul și a întrebat pe boierii săi: ce ziceți voi pentru Modest? Vedeți că nici o muncă nu l-a vătămat. Și acum dacă îl vom lăsa are să înșele pe toți să creadă în cel Răstignit. Iar ei au zis: Împărate să nu poruncești nimic alta decât să i se taie capul. Și aducând o sabie i-au arătat-o împăratului zicând: Modeste ori mărturisești vrăjile tale, ori poruncesc acum să-ți taie capul.

Iar Mucenicul a zis cu multă veselie: Astăzi cu adevărat îmi pricinuiеști Împărăția Cerurilor și veșnicele bunătăți care de mult le doresc. Deci împăratul văzând statornicia și neschimbarea socotelii lui, a hotărât așa. Fiindcă Modest nu se pleacă împărăției noastre, jertfește nemuritorilor dumnezei, poruncesc să i se taie capul afară din cetate.

Deci ostașii ducându-l la locul rânduit și cerând puțină vreme s-a rugat zicând așa: Doamne Iisuse Hristoase, Ziditorul luminii, învrednicește-mă Împărăției tale. Că pe Tine numai Stăpânul te-a dorit sufletul meu și pentru tine am defăimat moartea și muncile. Nu mă judeca dar nevrednic bunătăților tale Iubitorule de oameni, și rogu-mă Ție: care mă va chema pe mine și mă va prăznui și care va citi mucenicia mea, ajută-i lui totdeauna și dăruiește bogate milele tale. Și gonește de la casa lui și de la toate dobitoacele lui toată vătămarea și boala și înmulțește dobitoacele lui precum ai blagoslovit și ai înmulțit turmele lui Avraam, a lui Isaac și ale lui Iacov, și a tuturor slugilor tale, că bine ești cuvântat în veci, Amin.

Acestea zicând și rugându-se i s-a tăiat capul în 18 decembrie, fiind vineri; căci așa s-a rugat, pentru ca întru-aceasta zi s-a făcut și Răstignirea cea mântuitoare a lumii. Deci câți cu credință și cu dragoste prăznuiesc pe Sfântul le ajută și blagoslovește casa și dobitoacele lor și le înmulțește și slobozește de tot răul. Astfel, acest mare părinte, viețuind cu cuvioșie ca arhiereu 38 de

ani, iar de totul 97 de ani, s-a mutat la veșnicele locașuri ale lui Hristos Iisus, Domnul nostru, căruia se cuvine slava și stăpânirea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu ale lui, sfinte rugăciuni Dumnezeule miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

«**T**inerii, cei ce au mers din
«Iudeea în Babilon oarecând,
«cu credința Treimii, văpaia
«cuptorului au călcat-o,
«cântând: Dumnezeul părinți-
«lor noștri, bine ești cuvântat.»

Când ai vrut să tocmești
mântuirea noastră,
Mântuitorule, Te-ai sălășluit în
pântecele Fecioarei, pe care ai
arătat-o folositoare lumii.
Bindecuvântat ești, Dumnezeul
părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe
Domnul milei, pe Care L-ai
născut, să izbăvească de păcate
și de întinăciune sufletească pe
cei ce strigă cu credință:
Bindecuvântat ești, Dumnezeul
părinților noștri.

Comoară de mântuire și izvor
de curăție, turn de tărie și ușă de
pocăință, pe ceea ce Te-a născut
pe Tine ai arătat-o celor ce

strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Minune negrăită...*

Cu desele privegheri și izvoare ale cuvintelor tale, adăpându-se ca un pământ gras și înverzit, s-au arătat preamult roditoare Biserica lui Hristos, rodind mult rod de bunătați.

Ne mai suferind îndrăzneala ta cea nemărginită și râvna care ai avut, înțelepte, ca un următor lui Dumnezeu celui iubitor de oameni, lucrătorul răutății, vânatul diavolilor, iscălește hotărârea morții tale.

Slavă...

Ca niște lupi răpitori, gealații răpindu-te pe tine, Mucenice ca pe un miel, cu sânghină te-au târât la locul osândirii, și cu pietre fără milostivire improșcându-te, pe tine, păstorul cel bun, te-au junghiat.

Și acum..., **al Născătoare:**

Minunea cea Stăpână, cea vestită de demult de Prooroci și de Drepti, luminat se arată Fecioara cea Curată, mergând să nască, spre mântuirea noastră, celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

«**P**e Împăratul ceresc, pe
«Care Îl laudă oștile îngerești,
«lăudați-L și-L preaînălțați
«întru toți vecii.»

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînălță nașterea ta cea de negrăit.

Tu izgonești asuprirea și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Din cuptor tinerii...*

Turn neclintit, stâlp nemișcat, zid nestrămutat, temei al

Credinței, vioară răsunătoare, apărător al bunei cinstiri, surpător înșelăciunii te-ai arătat, Modeste.

Ea Soarele cel luminos ai răsărit, Părinte, strălucind Sionul cu lumina lucrurilor tale. Drept aceea, fiu zilei te-am cunoscut pe tine, și moștenitor Sionulni celui de sus, Modeste.

Slavă...

Eu ocârmuirea dumnezeiescului dar, preaînțelepte, ai trecut noianul cel mare al muncilor și bucurându-te, slăvite, ai ajuns la limanurile cele liniștite ale împărăției celei de sus.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Zicerile Proorocilor celor grăitori de Dumnezeu s-au plinit, Fecioara se apropie să nască pe Domnul. Tot pământul să se veselească dănuind, și să se bucure întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

«**E**u adevărat, Născătoare de
«Dumnezeu, te mărturisim pe
«tine Fecioară curată, noi cei
«izbăviți prin tine, slăvindu-te
«cu cetele cele fără de trup.»

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe

Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Imples de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Eu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce din boală în sănătate.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: Nu te tângui Maică...

Ădunarea Patriarhilor, prăznuirea Proorocilor, adunările și cetele Ierarhilor, și a Apostolilor, turmele nevoitorilor, cetele Mucenicilor, alcătuirile Pustnicilor și a cuvioșilor, mai-înainte au întâmpinat sufletul tău, care se înalță, sfințite Mucenice.

Înfrumusețată ca o Mireasă, și îmbrăcată, împodobită cu haine de aur a bunătaților, ca o cămară luminoasă sufletul tău lăsând sfântul tău trup, către cămarile Cerești cele luminoase s-a suit, Modeste.

Slavă...

Silnicia morții a slăbit cu adevărat, căci sufletele dreptilor viază întru Dumnezeu, iar credința cuvântului tu ești Modeste, că și mort fiind reverși pâraie de tămăduiri, celor ce cu credință merg la dumnezeiască Biserica ta.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Toată făptura, împreună se bucură cu a ta Naștere, Fecioară, căci Vitileemul ne-a deschis nouă Edemul: Și iată dobândim toți Lemnul vieții, strigând cu nevointă: Stăpână, plinește rugăciunile noastre.

LUMINÂNDĂ

Podobie: *Lumină neschimbată...*

Între Ierarhi strălucești pe cum Soarele în zi, și între Mucenici luminezi precum Luna între stele. Pentru aceea, laudăm a ta adormire, Părinte Modest, lauda Sionului celui Sfânt. *(De 2 ori.)*

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei, asemenea:**

Turnurile aurite și Cetate cu douăsprezece ziduri, Scaune cu raze de soare, Cetatea împăratului, minune neînțeleasă, cum hrănești cu lapte pe Stăpânul.

LA LĂGDE

Se pun Stihirile Ierarhului pe 4, glasul 1:

Podobie: *Prealăudaților Mucenici...*

Biserica ta totdeauna izvorăște băuturi de vindecare Modeste slăvite, înecând în ele cetele dracilor și izbăvindu-i din a patimilor răătăcire pe cei ce aleargă la tine; roagă-te lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Modest prealăudate, a ta pomenire astăzi a chemat pe toți credincioșii, ca să prăznuiască dumnezeieștile tale bunătăți, strujirile Muceniei, mulțimea minunilor care ai lucrat cu Darul lui Dumnezeu, sfinte nevoitorule de trei ori fericite: Pe carele roagă-l pentru cei ce te laudă pe tine.

Rază cu adevărat te-ai arătat Ierarhe Modest, Ierarhilor și Mucenicilor, căci întru nevointă te-ai văzut nebiruit, tare nemișcat, apărător, de Dumnezeu cugetător și stătător înaintea tuturor, învățând foarte cu-amănuntul Taina cea mare a Treimii.

Împotriva cruzimii Evreilor ai pus a ta bărbăție, sfințite Mucenice mult nevoitorule, și cu Dumnezeiescul Dar pe aceștia biruindu-i, la Hristos ai alergat, nevoindu-te pentru Dânsul foarte tare. Pe Care

acum roagă-L să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă... Glas 8:

Cine va grăi faptele Tale cele plăcute, înțelepte; sau cine va număra mulțimile nevoițelor tale; că multe și mai presus de fire ca un fără de trup ai suferit, dar fără de asemănare mai multe daruri de biruință ai luat, din dreapta cea atotțiitoare a Mântuitorului Hristos, Sfințite Mucenice cu totul cinstite Modest. Că nu numai patimilor lui celor izvorătoare de viață te-ai învrednicit a te face părtaș, ci și slavei Lui celei nestricăcioase, ca un sfințit și Mucenic vrednic de minune.

Și acum: **a Născătoarei:**

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi, și ne izbăvește pre noi dintru toată nevoia și necazul.

Doxologia mare, ecteniile și apolisul

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri, 4 din Cântarea a 3-a și 4 din Cântarea a 6-a din Canonului Sfântului Ierarh.

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Voind a te sui la înălțimea cea preamare a Sfințitei lucrări, noaptea ai ajuns la ușile Bisericii, și cu rugăciunea ta cea cu stăruință le-ai deschis pe ele, minunat făcându-te cu lucrarea aceasta.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Vnsu-te-au pe tine Duhul cel Sfânt, Dumnezeul tău, mai mult decât pe părtașii tăi, cu untdelemnul bucuriei, și cu mirul

Dumnezeieștii ungeri, și s-a vărsat în buzele tale dar îmbelșugat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii Lui Dumnezeu se vor chema.

Pe vrăjmașii cei nevăzuți, și pe balaurii cei gândiți cu puterea lui Hristos călcându-i; și pe împăratul cel fără de rușine și sălbatic, cu Darul Crucii l-ai doborât, nevoindu-te foarte tare.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Ca să încapi toată strălucirea Sfintei Treimi, ai lucit mintea ta ca pe o oglindă, și sufletul ai luminat, Modest slăvite, cu lumina cea preacurată a faptelor bune.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Cu curgerile sângiurilor tale, încuind apele cele turburi ale necredinței, te-ai arătat ca un râu, adăpând Cetele cele binecinstitoare ale credincioșilor, Ierarhe Mucenice Modeste.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Cu puterea Duhului îngrădindu-ți sufletul, ai doborât cu răbdarea chinurilor, pe duhurile răutății, și ai luat de la Dumnezeu cununa biruinței, sfințite nevoitorule.

Slavă...

Petrecerea ta este cinstită, viața plăcută lui Dumnezeu, și moartea sfințită, proslăvită înaintea lui Dumnezeu, de trei ori fericite Modest, întărirea și lauda preoților.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Rădăcina lui Iesei a odrăslit și dintr-însa Dumnezeuul nostru, cel ce mai-nainte a venit, nădejdea neamurilor, odihna și cinstea, precum de demult mai-nainte au spus Isaia, cu îndumnezeire luminându-se.

TROPARUL,

Glasul al 4-lea,

Petrecând înțelepte viața ta cu cuvioșie, te-ai împodobit cu veșmântul cel luminat al Arhieriei, sfințite nevoitorule Modest. Drept aceea, și nevoindu-te prea cu osârdie Părinte, acum, întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toți care te lăudăm pe tine.

CONDĂCEUL, glasul al 2-lea:

Nu lepăda, Stăpâne, până în sfârșit pe norodul Tău cel ce a greșit, și nu depărta mila și îndurările Tale de la noi, ci ca Cela ce ești adâncul îndurărilor și noianul milostivirii, primește rugăciunile noastre, și ne izbăvește pe noi de

mânia și nevoia ce ne-au cuprins,
pentru rugăciunile celui dintru
sfînți Părintelui nostru Modest, ca
cela ce însuși ești lesne iertător și
milostiv.

CONDACUL, glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Moștenitor bunătăților lui Iacov,
fratelui Domnului, precum și
Scaunului și sfârșitului lui, știindu-
te pe tine fericite, încununăm
Dumnezeiescul tău creștet
strigând: Nu trece cu vederea pe
rugătorii tăi, cei ce săvârșesc
pomenirea ta, lauda preoților
Modeste.

ĂPOSTOLUL

Din Epistola a doua către
Timotei.

(1, 8-18):

(Caută la Apostolul din 10 februarie).

EVANGHELIA

De la Ioan

(XV, 17-27; XVI, 1-2):

*(Caută la Evanghelia de la Utrenia din
26 octombrie.)*